

ומהלכיה אל אלה בני חלפה אשר נתן לנח לנאה נתו והלך
 את אלה ליעקב שש עשרה נפש בני רחל אשה יעקב יוסף
 ונתימן ויונה ליוסף בארץ מצרים אשר ילדה לו אסנת בת
 פוטי פרע נתן את אלה מעשה ואלה אפרים נתו ונתימן בלע
 ובנר ואשבל גרא ועמון אהוי וראש מקים וחפים וארר
 אלה בני רחל אשר יחד ליעקב כל נפש ארבעה עשר נתו
 דן וזשים ונתי ופתלי יחזאל ונתי וישר ושלת אלה בני
 בלהה אשר נתן לנח לרחל נתו והלך את אלה ליעקב כל
 נפש שבעה כל הנפש הגאה ליעקב מערימה ישאי ירמו
 מלמד זשי בני יעקב כל נפש ששים ושש נתו יוסף אשר
 ילד לו במצרים נפש שנים כל הנפש לבית יעקב הגאון
 מצרימה שבעים ואלה יהודה שלח לפניו

אל יוסף להורת לפניו גשנה ונאו ארצה גשן ויאמר יוסף
 מרכבתו ויעל לקראת ישראל אהוי גשנה וירא אליו ויפת
 על שואריו ויבך על שואריו עוד ויאמר ישראל אל יוסף
 אמותה הפעם אחר ראותי את פניך כי עורך חי ויאמר
 יוסף אל אחיו ואל בית אהוי אענה ואצדה לפרעה ואמרה
 אהוי אחיו ויהי אהוי אשר בארץ כנען באו אלי והאנשים
 רעי שאן כי אנשי מקנה היו ושאגם ובקרם וכל אשר להם
 הביאו והיה כי יקרא להם פרעה ויאמר מה מעשיכם ואמרתם
 אנשי מקנה היו עבדיך מעבורינו ועד עתה גם אנחנו גם
 אבותינו בעבור תשבו בארץ גשן כי תועבת מצרים כל רעה
 שאן ויהא יוסף ויגד לפרעה ויאמר אהוי ושאגם ובקרם
 וכל אשר להם באו מארץ כנען והגם בארץ גשן ומקנה
 אחיו לקח חמשה אנשים וישגם לפני פרעה ויאמר פרעה
 אל אחיו מה מעשיכם ויאמרו אל פרעה רעה שאן עבדיך
 גם אנחנו גם אבותינו ויאמרו אל פרעה לצור בארץ באנו
 כי אין מרעה לצאן אשר לעבדיך כי נמד הרעה בארץ
 כנען ועתה ישבו צא עבדיך בארץ גשן ויאמר פרעה אל
 יוסף לאמר אהוי ואחיו באו אהוי אהוי מצרים לפניך הוא

במיטב הארץ הושב את אביר ואת אחיר ישבו בארץ גשן
ואם ידעת ויש גם אנשי חייל ושמחתם שרי מקנה עב אשר
לי ויבא יוסף את יעקב את אביו ויעמדהו לפני פרעה ויברך
יעקב את פרעה ויאמר פרעה אל יעקב כמה ימי שני חיך
ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני מצורי שלשים ומאד
שנה מעט ורעים היו ימי שני חיי ולא השיבו את ימי שני
חיי אבתי בימי מצוריהם ויברך יעקב את פרעה וישא
מלפני פרעה ויושב יוסף את אביו ואת אחיו ויהן להם
אחזה בארץ מצרים במיטב הארץ בארץ רעמסס כאשר
צוה פרעה ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל בית
אביו לחם לפי הטף ולחם איך בכל הארץ כי כבר הרעב
מאד ותלה ארץ מצרים וארץ כנען מפני הרעב ויהי קט
יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ מצרים ובארץ כנען
בשבר אשר הם שברים ויבא יוסף את הכסף ביהת פרעה
ויהת הכסף מארץ מצרים ומארץ כנען ויבאו כל מצרים
אל יוסף לאמר הנה לנו לחם ולמה נמות בצדך כי אפס
כסף ויאמר יוסף הנו מקניכם ואתנה לכם במקניכם אם
אפס כסף ויביאו את מקניהם אל יוסף ויהן להם יוסף לחם
בסוסים ובמקנה השאן ובמקנה הבקר ובחמורים ויעתלם
בלחם בכל מקניהם בשנה ההוא ותתם השנה ההוא ויבאו
אליו בשנה השנית ויאמרו לו לא נכחד מאדני כי אם הם
הכסף ומקנה הבהמה אל אדני לא נשאר לפני אדני בלתי
אם גוינתו ואדמתו למה נמות לעיניך גם אנחנו גם אדמתו
קנה אתנו ואת אדמתנו בלחם ועתה אנחנו ואדמתנו עבדים
לפרעה ותן זרע ועזיה ולא נמות והאדמה לא תשם ויקן
יוסף את כל אדמת מצרים לפרעה כי מכרו מצרים איש
שדהו כי חזק עליהם הרעב ותהי הארץ לפרעה ואת העם
העביר אתו לערים מקצה גבול מצרים ועד קצהו רק אדמת
הכהנים לא קנה כי חזק לכהנים מאת פרעה ואכלו את חקם
אשר נתן להם פרעה על כן לא מכרו את אדמתם ויאמר